

med det, at man tog det tilbage og oppebiede Ministerens Forslag til Efteraaret. Men hvis man ikke vil tage det tilbage, hvad jeg altsaa helst ønsker, vil jeg i hvert Fald tilraade, at man stemmer imod det.

Johannes Lou: Jeg maa først understrege, at jeg sammen med mine to Partifæller har tiltraadt det fra Landstinget tilbagesendte Lovforslag; men jeg maa lige saa sikkert understrege, at Landstinget har været saare uheldigt med den nye Redaktion af det Lovforslag, som her er kommet frem. Med Hensyn til Usikkerhed og Ubestemthed lader det ikke noget tilbage at ønske. Der er baade af det ærede Medlem Hr. Sundbo og nu af det ærede Medlem Fru Elna Munch talt om det Lovforslag, som Justitsministeren har stillet i Landstinget. Ja, jeg har jo hele Tiden i denne Sag fulgt Justitsministeren og erkendt, at de Lovforslag, der i denne Sammenhæng er kommet fra Justitsministeren, har været langt de bedste, langt bedre end dem, der er stillet fra Udvalgets Side.

Justitsministeren (Steincke): Efter de Udtalelser, der er fremsat af de to ærede sidste Talere, der har haft Ordet, burde jeg maaske afholde mig fra at svare. Jeg vil alligevel gøre nogle korte Bemærkninger og vil da først sige til det ærede Medlem Fru Elna Munch, at jeg ikke kan være enig med hende i, at § 1 er fuldstændig overflødig; jeg kan kun strække mig til at indrømme, at den er overflødig. Derimod er jeg fuldt ud enig med det ærede Medlem i, at det Forslag, jeg fremsatte som Ændringsforslag til Lovforslaget i Landstinget, er det eneste forstandige Forslag, der er fremkommet under hele Behandlingen af denne Sag, naar jeg undertager det Forslag, jeg fremsatte i Folketinget straks. Derimod kan jeg ikke være enig med det ærede Medlem i, at det vil være rigtigt at vente med at vedtage ogsaa dette Forslag til Efteraaret, thi det er efter min Formening ikke rigtigt, at Domstolene — hvis man nu vedtager § 2 i denne Skikkelse, — ikke vil kunne ramme Moder-sprøjterne med det lange Rør efter denne Lov. Det ærede Medlem siger, at deres væsentligste Formaal efter Forslaget skal være Afbrydelse af Svangerskab; og det vil jo ingen indrømme, at det er disse Apparaters væsentlige Formaal. Nej, men det er dog ikke endnu blevet dansk Ret, at det er sigtede, der skal bestemmes, hvad der er det væsentligste Formaal; det er

Domstolene, der skal afgøre det. Og naar Sundhedsstyrelsen har erklæret, at der ikke er den fjerneste Tvivl om, at dette er disse Apparaters væsentligste Formaal, nærer jeg ingen Tvivl om, at man vil kunne komme dem til Livs gennem Domstolene. Men i øvrigt vil jeg stadig hævde, at man burde i en Sag som denne have givet Justitsministeren den almindelige Bemyndigelse; hvis man ikke vilde det, burde man have vedtaget det eneste forstandige Forslag — for at citere det ærede Medlem Fru Elna Munch —, og naar man endelig heller ikke vil det, bør man dog ikke følge det ærede Medlem Fru Elna Munch i ikke at vedtage det mindre forstandige Forslag, som her foreslaas. Det er jo i det hele underligt, som det kan gaa i denne Verden, endogsaa paa een Dag: Vi har i Dag behandlet en god Lov om Tilsyn med fremmede og rejsende; og det er en Lov, som er gaaet igennem helt uden Folketingets Medvirken. Og nu staar jeg her og skal anbefale det høje Ting at vedtage en Lov, som absolut ikke er god til Trods for, at Folketinget har behandlet Lovforslaget gennem Maaneder. Jeg vil bede det ærede Medlem Hr. Pürschel om at lade denne Kendsgerning kaste et forsonende Skær over sin Vrede fra før over, at han ikke kunde komme til at ændre ogsaa i Fremmedloven.

Jeg anbefaler altsaa at vedtage dette Lovforslag med Tilføjelse af, at saafremt jeg til Efteraaret endnu beklæder dette høje Embede, vil jeg komme igen med et mere betryggende Forslag til Imødegaaelse af den Trafik, der til Skade for manges Helbred og Sundhed nu drives, men som det høje Landsting ikke tør forbyde uden at have overvejet det endnu en Sommer.

Elna Munch: Jeg vil gerne konstatere, at den højtærede Justitsminister led-sagede sin Anbefaling af dette Lovforslag med følgende Udtalelser, at den første Paragraf var om ikke *absolut* overflødig, saa dog overflødig, og at den anden Paragraf absolut ikke var god. Jeg ved ikke, om man derefter føler sig fristet til at stemme for Lovforslaget. Jeg anbefaler fremdeles, at man stemmer imod det.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Indstilling af Udvalget
vedtoges uden Afstemning.